

לפני התפילה יאמר:

לְשֵׁם יְחֻד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיָּה
יֵאָהֳדוּנְהִי

בְּדַחֲזֵילוּ וּרְחֵימוּ
יֵאָהֳדוּנְהִי
וּרְחֵימוּ וּדְחֵי לֵוִי
אִיהֵה יוֹהֵה

לְיִזְדָּא שְׁם אוֹת י' וְאוֹת ה' (או"א) בְּאוֹת ו' וְאוֹת ה' (זו"ן)
בְּיִזְדָּא שְׁלִים
יְהוּה

(על ידי שפע א"ס ב"ה המושפיע בהם ומייחדם),

בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל,

הַנֵּה אֲנַחְנוּ בְּאִים לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עֲרֵבִית, שְׂתַקֵּן יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלֵינוּ
הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל הַמַּצּוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהֶן, לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשֵׁה בְּמִקּוּם
עָלֵינוּ, לַעֲשׂוֹת נִזְחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ.
וְיֵהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּבַמַּעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. וּבַמַּעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

יְהוָה יֵאָהֳדוּנְהִי ^{הַהֵה יוֹהֵה אֱוֹנְהֵה} צְבָאוֹת עֲמָנוּ. מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה:

יְהוָה יֵאָהֳדוּנְהִי ^{הַהֵה יוֹהֵה אֱוֹנְהֵה} צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטוֹחַ בָּךְ:

יְהוָה יֵאָהֳדוּנְהִי ^{הַהֵה יוֹהֵה אֱוֹנְהֵה} הוֹשִׁיעָה. הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. (אמן):

בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה. וְיַצְמַח פְּרַקְגִּיָּה.

וְיִקְרַב מוֹשִׁיחָה. (אמן):

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְנִמְן קָרִיב

וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן):

יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח.

וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרַוַּם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּה

דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן):

לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא. דְּאִמְרִין

בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן):

וְהוֹאֲרָחוֹם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחָזֵית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ. וְלֹא יַעֲיִר
כָּל זַמְתּוֹ: ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה יְהוָה הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ:

(ואומר החזן) בָּרְכוּ אֶת יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה הַמְּבָרֵךְ:

(ועונים הקהל) בָּרוּךְ יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(וחזור החזן) בָּרוּךְ יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ

מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחֹכְמָה. פּוֹתֵחַ

שַׁעֲרִים בְּתַבּוּנָה. מַשִּׁיבָה עֲתִים

וּמַזְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמַסְדֵּר אֶת

הַכּוֹכָבִים. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרְקִיעַ כְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא

יוֹמָם וּלְיָלָה. גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי זֹשֶׁף וְזֹשֶׁף מִפְּנֵי אֹר.

הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמַבְיֵא לְיָלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לְיָלָה.

יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה יְהוָה אַתָּה בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה

הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אֱהָבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ

אֱהָבַת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת

זִקְקִים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן

יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ

נְשִׁיחַ בְּזִקְיָךְ וּנְשִׁימֵחַ וְנַעֲלוֹז בְּדַבְרֵי

תְּלַמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְזִקְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם זֵי יֵינוּ

וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נְהַגֶּה יוֹמָם וּלְיָלָה. וְאֱהָבַתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ

לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה אֱהָב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שַׁמַע

א

יחוד ה' הו' י'ה גי' י'א' דס"ג

ב

ג

זיווג חיצוניות דאו"א
דגופא בגופא

י'א'ה'ה'י'ה'ה'

בכתר
בחב"ד
בו"ת

י'א'ה'ה'י'ה'ה'

י'א'ה'לו'ה'ה'ים

י'א'ה'דו'נה'י'

גי' נ"ך

אותיות
מספר

מדריגה ז'
י'וד ה'י ו'יו ה'י

מדריגה ה' וז'
י'וד ה'י ו'או ה'י

י'וד ה'י ו'או ה'י

מדריגה ג' וז'

י'הוה י'וד ה'א ו'או ה'א

מדריגה ב' שהיא ד'
י'י'ה' י'הו' י'הוה

ס"ה גי' רפ"ח

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א הכולל.

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות שם ב"ן

מדריגה ז' פנים דמלכות

י'וד ה'ה ו'ו ה'ה

ועי"ז נק' שמו (דשמע)

ד (ע דשמע)

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש (מא"א) ו'ו'מנצפ'ר ו'ו'מנצפ'ר ו'ו'מנצפ'ר ו'ו'מנצפ'ר ו'ו'מנצפ'ר גי' ע' מיסוד דאימא

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

רוח (מאבא) ו'ו' י'וד ה'ה ו'ו ה'ה גי' ע' מיסוד דאימא

מבינה דאימא
ו' אותיות

מז"ת דאימא
מספר ס"ג

י'וד ה'י ו'או ה'י

י'וד ה'י ו'או ה'י

גי' ע' ע"ה

ל'המשיך'חח'ן'בג'הדת', דנה"י (כלים חיצונים),
דחג"ת ונה"י [דצ' דאבא] (ד)[מ]אימא. עם
מוחין פנימים דעיבור דצ', דל'וצ' דצלם, שהם ג'
אלהים, עם חלקי הנרנח"י, והמקיפין המלובשין
בהם, שהם ג' אהי"ה וג' הויו"ת ונקודותם כידוע.
שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות,
דנרנח"י דנפש דנ"ר, דנשמה, דב"ן דמ"הודב"ן.
לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דבירורים
הנז', הכלולים בתוך הנוק', העומדת בהיכל
אהבה דבריאה.

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י
דנפש דנ"ר דנשמה

או'ה'ו'י'ה'ו' או'ה'ו'י'ה'ו' או'ה'ו'י'ה'ו' או'ה'ו'י'ה'ו'

י'ה'ו'ו'ו'ה'ו' י'ה'ו'ו'ו'ה'ו' י'ה'ו'ו'ו'ה'ו' י'ה'ו'ו'ו'ה'ו'

אלהים

לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד
דתבונה, לת"ת דתבונה ומצטנן הארת הלבוש
הנז', לצורך [כלי] ת"ת דז"א.

בערבית

ישׁוּרָאֵל

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת (כלים פנימים ואמצעים)] דנה"י דפרצוף ו"ק דיש"ס. עם מוחין פנימים דצ' דצלם המלובשים בהם, עם מוחין פנימים דיניקה המלובשים בהם, שהם אלהים דיודי"ן, וריבוע אלהים פשוט, שהם גמט' ש"ר והם מוחין דחו"ב. ואותיות דריבוע אלהים מלא, שהם מ"א אותיות גמט' אל"י והם מוחין דחו"ג. עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלובשים בהם, שהם ד' אהיה וד' הויות, ונקודותם כידוע, שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש (צ'), דרוח (יניקה), דנשמה, דמ"ה דמ"ה ודב"ן:

נשמה דנרנח"י דנפש

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

בינה

א אֵל אֱלֹהִים אֱלֹהִים

ג' ר

חיה דנרנח"י דנפש

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

חכמה

אֵלֶּף לַמּוֹד הִי יוֹד מֵם

ג' ש

חו"ג דדעת

אֵלֶּף. אֵלֶּף לַמּוֹד. אֵלֶּף לַמּוֹד הִי. אֵלֶּף לַמּוֹד הִי יוֹד. אֵלֶּף לַמּוֹד הִי יוֹד מֵם

ג'י אל"י

מוחין מקיפים דיניקה דצ' דצלם דו"ק דיש"ס, לחח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת] דנה"י דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דבינה דז"א:
 יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [כניסה לכלי] הדעת דז"א:

ישראל

ביוצר

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת (כלים פנימים ואמצעים)] דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דיש"ס. (עם מקיפי הל"מ המלוכשים בהם) עם המוחין דיניקה המלוכשים בהם שהם י"ה דאלהים דיוד"ן בהכאה גי' ש', מקיף דחכמה. וי"ה דאלהים דההי"ן בהכאה גי' ר', מקיף דבינה. וי"ה דאלהים דאלפי"ן, מקיף דחסדים. וי"ה פשוט, מקיף דגבורות שניהם גי' אל"י. עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכשים בהם, שהם ט' אהיה וט' הויות, ונקודותם כידוע. שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנח"י (מ') ודנרנח"י דרוח (ל') דרוח (יניקה), דנשמה, דמ"ה דמ"ה ודב"ן:

יחידה דנרנח"י דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

נשמה דנרנח"י דנח"י

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י

דנח"י דרוח דנשמה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

חיה דנרנח"י דנח"י

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

נשמה דנרנח"י דרוח

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י

דרוח דרוח דנשמה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

חיה דנרנח"י דרוח

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

בינה
הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה

גי' ר'

חכמה
הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי

גי' ש'

חסדים

יוד הא

גבורות

יה

גי' אל"י

מוחין מקיפים דל"מ דצלם דו"ק דיש"ס לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דחו"ב דבינה דז"א. (ובר"ח גם דכתר):
יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [כניסה לכלי] הדעת דז"א:

הקדמה לה' אלקינו ה'

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת ע"י שימושך להם מיה"ו דע"ב דמוחא סתימאה דא"א מוחין דיניקה, לאו"א ודעת. דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן דמוחא סתימאה דא"א מיו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב דא"א מבג"ה דמוחא סתימאה דא"א, וע"ב וס"ג לדעת מו"י"ן דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמוחא סתימאה.

אלהינו
תקון בע"ה המילת והמלות כולם

אימא

מה"י ראשונה דע"ב
דבג"ה דמ"ס דא"א

אֱלֹהִים

יְהוָה

אלף הי ויו הי

לבג"ה דאו"א וישסו"ת

יהו ואדני
יארוועני יארין רבלי היה היה ויהיה

דעת (מזלין)

מו"י"ן דע"ב דדת"י

דמ"ס דא"א

אֱלֹהִים

יְהוָה

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

לדת"י דאו"א וישסו"ת

יהו ואדני
יארוועני יארין רבלי היה היה ויהיה

אבא

מיו"ד דע"ב דחח"ן

דמ"ס דא"א

אֱלֹהִים

יְהוָה

יוד הי ויו הי

לחח"ן דאו"א וישסו"ת

יכוין לסלק האור שבפרק
אמצעי דנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[כניסה לכלי] חכמה דז"א

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון דהוד דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[כניסה לכלי] גבורה דז"א.

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון דנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[כניסה לכלי] חסד דז"א.

ועד"ז יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה, ומאח"פ דא"ק לעתיק, וכן מזה לזה עד רום המעלות, כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרצופים לעלות מ"ן, כל פרצוף לפרצוף שלמעלה ממנו, כדי שיזדווגו כל הפרצופים הנז' במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות לפרצוף שלמטה מהם:

ביוצר (מערכת הכ"ד שעות)

יכוין להמשיך הטיפה שהוא שהוא שם ע"ב עם ה"ח מחסדים
דדעת דע"י לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א ומשם למזל ח' נוצר
חסד ומשם לדעת העליון ונקה מזל י"ג:

ויזדווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א וימשיך הטיפה עם החסדים
הנ"ל לכחב"ד * דאבא

יוד אלה, הי הי, ויו יוד, הי הי

יוד הי ויו הי

ה"ח
יְהוָה **יְהוָה**

יְהוָה **יְהוָה**

(* א"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקכ"ד ע"ב.

יכוין לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

א"ז ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא.

ד נוקביה לאה, ורחל העומדת אחורי ד' ספירות תנה"י דז"א שבה שם **אדנ"י**.

אחדות גמורה **יאהדוניה**

אחד

(א)

יכוין למסור עצמו עק"ה. ויכוין לקבל ד' מיתות בית דין מד' אותיות הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב.

(ב)

ע"ב	יוד הי ויו הי	א	ולייחדם ע"י	א	סקילה
ס"ג	יוד הי ואו הי	ה	ולייחדם ע"י	ד	שריפה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	ולייחדם ע"י	נ	הרג
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	ולייחדם ע"י	י	חנק

ויכוין להעלות נרנח"י [דנשמה וחיה] שלו למ"ן אל הנוק' דז"א דאצילות העומדת בבריאה. ולהמשיך לה **י"א"י** דס"ג דאותיות מכתר וחכמה דאימא, והם כמספר א"ל בסוד חסד אל. ויכוין להמתיק בו את הב"פ **שך שך** דינים דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שם **אדנ"י** שבה **אלף דלת נו"ן יוד** שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ **שך שך** וי"א"י.

גם יכוין להעלות נרנח"י [דנשמה וחיה] שלו עם הנוק' דז"א, [עם שברי הכלים, מהיכל אהבה דבריאה] עם הרפ"ח ניצוצין, אל הז"א (היינו אבד"ו - מע"א דף צ' רע"א).

(ג)

מדריגה ז'	יוד הי ויו הי	ע"ב דע"ב - מלכות דחסד בירורי ב"ן דע"י, ואבא, וז"א.
מדריגה ה' וז'	יוד הי ואו הי	ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה בירורי ב"ן, דנוק' דע"י, ואימא, ונוק' דז"א.
מדריגה ג' וז'	יוד הא ואו הא	ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י בירורי ב"ן, דא"א, ויש"ס, ויעקב.
מדריגה ב' שהיא ד'	י"ה י"הו י"הוה	ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.
ס"ה גי' רפ"ח.		

ויכוין לחבר זו"ן, ומתחברת רחל עם לאה **יאהדוניה**

גם יכוין להמשיך מזה"י אחרונה דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס מוחין דהויה ואדני עם הנרנח"י דו"ק דזו"ן: (ד)

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

אֱלֹהִים
 יְהוָה

יְאֱהָדוּנָה"י

לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן

גם יכוין לסלק האור שבפרק אמצעי דהוד דתבונה, ולהעלות לת"ת דידה, ומצטנן הפרק הנז' לצורך [כניסה לכלי] בינה דז"א. (ה)

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם אותם המוחין שנכנסו בתיבת שמע ישראל עם נשמתו (ו) [וחייתו], עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דז"א, עם הבירורים הנז', למ"ן לאו"א.

אֱלֹהִים
 יְהוָה
 אֱלֹהִים

אֱלֹהִים
 יְהוָה
 אֱלֹהִים

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ
 אֱלֹהִים

ביוצר

יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל:

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

בינה

הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה

חכמה

הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי

גבורות
יה

חסדים
יוד הא

למ"ן לאו"א

בערבית

גם יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל.

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

בינה

א אל אלה אלהי אלהים

חכמה

אלף למד הי יוד מם

חו"ג

אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד,
אלף למד הי יוד מם

למ"ן לאו"א

וזה ע"י שיכוין שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א שנפלו במקום זו"ן. ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג. גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א ע"י שגם הם יבררו מבירורי אחוריים דא"א שנפלו במקומם. גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק' ע"י שגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק' שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק.

ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג:

יוד הי ואו הי
איהיהיה

יוד הי ויו הי
איהיהיה

ומוציאים הי"ס דמ"ה ממצח דא"ק [טיפות המוחין דחו"ג עם] תשלום הי"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק, הנוגעים לבירורים הנז'. ונמשכים המוחין הנז' עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, ויורדים ומתלבשים בנה"י דעתיק.

ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י. (פרק עליון - חב"ד)

איהיהיה

ולהמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה דז"א (ביוצר מעורבת עם אור חיצונית עתיק),

לחב"ד דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ויכוין להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנז' (ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצונית דא"א, בערבית מעורבת עם אור חיצונית דא"א), למזל העליון.

גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י. (פרק אמצעי - חג"ת)

איהיהיה

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה דז"א (ביוצר מעורבת עם אור חיצונית דעתיק),

לחג"ת דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ולהמשיך [הארת] המוחין דחו"ב דבינה הנז' (ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצונית דא"א, בערבית מעורבת עם אור חיצונית דא"א), למזל העליון.

גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י. (פרק תחתון - נה"י)

איהיהיה

ולהמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,

לנה"י דחג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג הנה"י דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ולהמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א,

ג"כ למזל העליון.

(א) ויכוין להמשיך או"פ דתרין כתפין דא"א, שהם תרין עטרין דדעת [תחתון] דז"א.
וגם או"פ דקוצא דשערי דא"א, עד רישא דז"א:

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה, שהם ע"ב וקס"א.

יוד אלהי הי יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י, ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין ומתלבשים בישסו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, ודחיצונות דפנימיות, ופנימיות דחיצונות, רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא	בכתרים	ובחב"ד	ובז"ת
איהיהיה	אהיהיה	אהלוהים	אהדונה

(א) ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצונות, כנז' בדרושי ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל. יא"ה

(ב) וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד (בנדמ"ח ל"ח ע"א) אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא, אהי"ה הוי"ה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי, וכעד"ז בזווג זו"ן. במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. זווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז. וז"ל: זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, וט"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס. וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ, יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה, מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב

(א) כונה זו היא בק"ש דערבית לבד

גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב וגם לעורר מ"ן דאימא ע"י נשמה שלו ושם ס"ג ומזדווגים בבחינת כלים החיצונים דפנימיות שלהם:

יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו, וכן יכוין להמשיך הד' מוחין דבינה שבחב"ד דאימא החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותה.

יְהוָה יְהוָה

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכתב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד דאימא שם ע"ב שהוא בחינת טיפת ההזרעה והוא ע"ב של תיבות דויסע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן:

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים שהם מ"ה דב"ן והם חח"ן ודת"י דחסדים דצלם דאימא ונותנתם לאבא, ואבא משפיע מ"ד והם בינות וגבורות שהם ב"ן דמ"ה והם בג"ה ודת"י דגבורות דמוחין דצלם דאבא ונותנם לאימא, ועי"ז נכלל הצלם דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדים שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ומתלבשים ד' מוחין בנה"י חכמה בנצח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם צלם דאחור (ביוצר דחו"ב) (בערבית דבינה) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דיש"ס. ועד"ז נכללו המוחין דצלם דאימא ונעשה כולו מבינות וגבורות שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה חכמה בנצח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם צלם דאחור (ביוצר דחו"ב) (בערבית דבינה) (ובר"ח גם דכתר)

(א) כן נראה משער רוח הקדש ד"מ ע"ג יחוד ב' ועש"ב ותחלה יכוין למסור עצמו עק"ה כמ"ש לעיל במלת ה' אלהינו ה' וע"ש:

(ב) וכמ"ש בס' עלי נהר די"א ע"ג אות מ"א שכתב וז"ל הבנת הדברים אלו כי המשכה זו לאו"א הכוללים דכ"ד שעות אשר בק"ש שעה"מ נזדווגו ונתן בה בחינת הכלי ג' ע"ב גימטריא רי"ו וגם ז"א הכולל דכ"ד שעות נתן בנוקבא הכוללת דכ"ד שעות בחינת הכלי ע"ב קדם. ועתה בק"ש היום מזדווגים או"א הכוללים באחד וממשיך לאימא טיפת ע"ב דתיבות וזווג זו"ן דהולדה בנפ"א והוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי למי שרצה לומר דטיפה וע"ב זה הוא לפרטים דאו"א דאותו זמן וכו' עש"ב: המסדר יא"ה

◆ נה"י דג"ר דישסו"ת א' - עיין בא"ל ח"א, דף ס"א סע"ב.

(דג"ר)

(דג"ר)

דנה"י דתבונה. ואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י דישסו"ת הא' וכל צלם כלול מי"ס שבו דכל פרצוף ופרצוף מהפרצופים הנ"ל ויורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל באחוריים דכחב"ד דישסו"ת השניים דהפרצוף הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מוחין לכחב"ד דישסו"ת השניים דפרצוף הנ"ל. והם **מ** דצלם ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין שהם הכחב"ד דב' הצלמים דאו"א דפרצופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הצלמים דאו"א דהפרצופים הנ"ל ומתלבשים באחוריים דחג"ת דישסו"ת הב' דפרצופים הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מוחין לחג"ת דפרצופים הנ"ל והם **ל** דצלם. ולהשאיר שם החג"ת דב' הצלמים הנ"ל. ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הצלמים להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן בג"ה דת"י דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישסו"ת השניים דהפרצופים הנ"ל הנק' **צ** דצלם והם ישסו"ת השלישיים:

ביוצר (א) אחר כך יכוין לזווג את אבא ואימא דחיצוניות דפנימיות בבחינת כלים

(א) **י"ל** כי איך יכול לזווג את או"א דחיצוניות דפנימיות דפנימיות דחיצוניות בלתי מסירת עצמו עק"ה ולקבל ד"מ ב"ד ובלתי עליית מ"ן דרפ"ח ניצוצין ונר"ן שלו ובלתי זווגי ע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין וכו' וכו', ועוד ג"כ כי כמה טורח טורח בזווגי או"א דפנימיות דפנימיות והיא מתחלת התפלה ועד עתה וכ"ז נאמר כי הוא דוקא בפנימיות, אלא מוכרח הוא שנאמר כי כל מה שעשינו מתחלת התפלה ועליית המ"ן דרפ"ח ניצוצין דק"ש וג"כ הזווגים דע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין ומשם לאו"א כ"ז היו כל הג' בחינות דפנימיות דפנימיות דחיצוניות דפנימיות דפנימיות דחיצוניות שלשם יחד ובמלת לזווג או"א דפנימיות דפנימיות וכו' ואז נמשכים ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו וכו' משם היתה התחלת התחלקות את או"א דפנימיות דפנימיות לבדם עש שנמשכים המוחין דז"א בט"ס חח"ן בג"ה דת"י דאחק דט' פרקים דנה"י ונקרא צ' דצלם והם ישסו"ת השלישיים ובצ' דצלם דישסו"ת הג' עומדים המוחין דז"א ונשארים שם עד שאנו עוד חוזרים ומזווגים את או"א בחיצוניות דפנימיות שהמשכנו המוחין שלהם לתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בבחינת כלים דחיצונים שלהם וממשיכים ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב בליסודו והחו"ג למלכותו וכג"כ יכוין להמשיך ד' מוחין דבינה כנו' ואח"כ יכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם החכמות והחסדים ונותנתם לאבא ואבא משפיע בה מ"ד והם בינות וגבורות ומתלבשים המוחין הנז' בנה"י ואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י דישסו"ת הראשונים ויורדים ומתלבשים

החיצונים שלהם ולהוציא ולהמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ דגדלות דאו"א ע"ד הנ"ל:

באחור דכחב"ד ולהשאיר שם שרשי המוחין דכחב"ד ושארית המוחין יורדים ומתלבשים באחור דחג"ת ולהשאיר שם החג"ת דב' צלמים הנ"ל ושארית המוחין שהם הנה"י יכוין להמשיך בט"ס ונקרא צ' דצלם והם ישסו"ת הג' ובישסו"ת הג' נשארים שם המוחין דז"א דחיצוניות דפנימיות ואח"כ יכוין לזווג את או"א דפנימיות דחיצוניות שהמשכנו המוחין שלהם מתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בבחינת ב' פרצופי נה"י דכלים הפנימיים שלהם ואז נמשכים ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו וכו' ע"ד הנז"ל בזווגי או"א דפנימיות דפנימיות או דחיצוניות דפנימיות ואין נגרע דבר עד שנמשכים המוחין ההם בישסו"ת הג' ובישסו"ת הג' נשארים שם המוחין דז"א דבחינת המפנימיות דחיצוניות כמש"כ בזווגים הנז' ועתה אחר כ"ז שזווגנו את או"א דג' בחינות דפנימיות דפנימיות ודחיצוניות דפנימיות ודפנימיות דחיצוניות עתה תחלת הכל צריך להחזיר המוחין שעלו למ"ן להחזירם לז"א ואח"כ מומשיכים ראשון ראשון תחילה מומשיכים משיסו"ת השלישיים את הו"ק דמוחין דגדלות דאו"א דפנימיות דפנימיות לחב"ד חג"ת דז"א ואח"כ מומשיכים את המוחין דאו"פ דגדלות דחיצוניות דפנימיות דאו"א מהישסו"ת השלישיים הנז' ונמשכים לחב"ד דז"א ואח"כ מומשיכים את המוחין דגדלות דאו"א דפנימיות דחיצוניות ג"כ מהישסו"ת הנז' לחבד חג"ת ונה"י דז"א כן נלע"ד פי' כוונת הסידור שסדר לנו מו"ר **השמי"ש** ז"ל מש"כ אח"כ יכוין לזווג את או"א דחיצוניות דפנימיות ודפנימיות דחיצוניות וכו' ר"ל שעומדים המוחין שלהם שם בתרין מזלין ומזווגין אותן כמש"כ:

אבל בספרו הקדוש ס' נה"ש די"ד ע"ד לא כתב כפי סדר הזה רק באופן אחר וז"ל בק"ש דתפלת שחרית חול צריך לכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות דאצילות בכלים דאח' דבינה בלחש וכו' ולהמשיך מצלם דאימא הו"ק שלהם לחב"ד חג"ת דז"א וכו' גם יכוין לזווגם בכלים דאח' דחכמה ולהמשיך מצלם דאימא הו"ק שבו לחב"ד חג"ת דז"א וכו' גם יכוין לזווג את או"א דחיצוניות דפנימיות דכלים הפנימיים שלהם ולהמשיך כולם לחב"ד חג"ת ונה"י דזו"ן וכו' גם יכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות דכלים האמצעיים שלהם דלחש דמנחה ולהמשיך מצלם דאימא הו"ק לחב"ד חג"ת דז"א וכו' גם יכוין לזווג או"א הנז"ל כנז"ל בכלים דאח' דחכמה דחזרה דמנחה ולהמשיך הו"ק לחב"ד חג"ת דזו"ן וכו' עש"ב והסדר הזה דנה"ש אשר כל בחינה א' מזווגים ונמשים המוחין לז"א ג"כ כ"ז לא נראה כפי סדר כוונת הסידור יען כי מן הסידור נראה כפי הסדר אשר כתבנו לעיל והוא כי מזווגים

אח"כ יכוין לזווג את או"א דפנימיות דחיצוניות בבחינת ב' פרצופי נה"י דכלים פנימיים שלהם ולהוציא ולהמשיך משם ב' צלמי מוחין פנימיים דאו"פ דגדלות דאו"א ע"ד הנ"ל:

הבחינה הנז' דאו"א שלשתם ונשארים המוחין הנז' בישסו"ת הג' ואח"כ נמשכין בז"א אחד לאחד ולא כמ"ש בנה"ש ואולי כי בסידור רצה לקצר לכן לא סדר כמ"ש:

וכשאני לעצמי אני מכוין בדרך אחרת וקצרה יותר מב' והיא זאת כי מתחלת התפלה וכל הזווגים דק"ש עד מלת לזווג או"א דפנימיות דפנימיות בכתר ובחב"ד וכו' נמשכים ד' מוחין דחכמה כ"ז הוא בג' הזווגים יחד דפנימיות דפנימיות ודחיצוניות דפנימיות ודפנימיות דחיצוניות כמ"ש יען כי כ"ז מוכרח הוא להיות כן בג' בחינות יחד אבל החידוש הוא כי ג"כ בהזווג הזה דאו"א שנמשכים ד' מוחין דחכמה אנו מזווגים את הג' בחינות דאו"א יחד והם דפנימיות דפנימיות ודחיצוניות דפנימיות ודפנימיות דחיצוניות ואז כל מה שמכוונים ג"כ דג' בחינות דאו"א יחד עד שנמשכים כל השלש בחינות הנז' לישסו"ת השלישיים ואז שם נשארים הג' בחינות דמוחין דז"א ותחלת הכל מכוונים להחזיר המוחין שעלו למ"ן להחזירם לז"א ואח"כ ממשכים ראשון ראשון תחילה ממשכים מישסו"ת הג' הנז' את הו"ק דמוחין דגדלות דאו"א דפנימיות דפנימיות לחב"ד חג"ת דז"א ואח"כ ממשכים את המוחין דאו"פ דגדלות דחיצוניות דפנימיות דאו"א מישסו"ת הג' הנז' ונמשכים לחב"ד דז"א ואח"כ ממשכים את המוחין דגלות דאו"א דפנימיות דחיצוניות ג"כ מהישסו"ת הג' הנז' לייסודז"א וכפי הסדר הזה אין צריך לכוין מ"ש כאן בסידור לזווג את או"א דחיצוניות דפנימיות ולהמשיכם וכו' וכג"כ לזווג או"א דפנימיות דחיצוניות ולהמשיכם וכו' כ"ז אינו צריך יען כי כבר זווגנו את או"א דג' בחינות יחד והמשכת המוחין הנז' ג"כ אין כאן מקומן רק לקמן יעו"ש וזאת היא הקדמה לבד ואינה רק למזכרת לידע מה יעשה ישראל וההכרח לעשות בדרך הזה הוא זה כי כיון שמתחלת התפלה והעליית מ"ן דרפ"ח ניצוצין דק"ש שהזווגים דע"ב וס"ג דא"ק וע"י ואו"א והתרין מזלין כ"ז היה דג' הבחינות יחד דפנימיות דפנימיות ודחיצוניות דפנימיות ודפנימיות דחיצוניות וכג"כ ממשכים החו"ב יחד דלחש וחזרה ודכלי הפנימיים דשחרית ודכלי האמצעיים דמנחה ואין עושים כמ"ש בנה"ש כי כל בחינה א' או דמצד הבינה דלחש או דמצד החכמה דחזרה דבכלי הפנימיות או דחיצוניות דפנימיות או דפנימיות דחיצוניות דבכלי הפנימיות או דבינה דלחש דמנחה או דחכמה דחזרה דמנחה דבכלי האמצעיים וכ"א וא' זווגם לבדם ונמשכים המוחין בז"א ג"כ ואח"כ מזווגים הבחינה הב' ונמשכים המוחין בז"א ג"כ וכעד"ז כל שאר הבחינות הנז' וכ"ז אין אנו עושים יען כי בסידור אינו מסודר כן לכן מכל הטעמים האלו נראה לי כמ"ש והוא כי מזווגים את הג' בחינות דאו"א יחד ונמשכים הג' מוחין דז"א בישסו"ת הג' כולם יחד ואח"כ נמשכים בז"א אחד לאחד וזהו הנלע"ד וא"ש ההי"ב.

המסדר יא"ה

ביוצר

יכוין להחזיר המוחין ד-ל"מ דאבא שעלו למ"ן עם הנרנח"י והמקיפין:

**אֱלֹהִים
 יְהוָה**

**אֱלֹהִים
 יְהוָה**

**אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה**

**אֱלֹהִים
 יְהוָה**

**אֱלֹהִים
 יְהוָה**

**אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה**

**אֱלֹהִים
 יְהוָה**

בינה

הה הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה הה

חכמה

הי הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי הי

הה הה

גבורות
 יה

חסדים
 יוד הא

הי הי

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דחז"ב דז"א (בר"ח גם דכתר):

בערבית

יכוין להחזיר המוחין ד-צ' דאבא שעלו למ"ן עם הנרנח"י והמקיפין:

**אֱלֹהִים
 יְהוָה**

**אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָהוּ יְהוָהוּ**

**אֱלֹהִים
 יְהוָה**

בינה

א אל אלה אלהי אלהים

חכמה

אלף למד הי יוד מם

חז"ג

**אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד,
 אלף למד הי יוד מם**

לחח"ן בג"ה דת"י דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דבינה דז"א:

ובק"ש דערבית חוץ מחזרת המוחין דו"ק שעלו למ"ן בתיבת אחד:
 גם ימיון להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דיש"ס עם ה-ל"מ צלם דמוחין
 דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלוּבש בתוכה עם נרנח"י דרוח דנשמה שהם ט' הויו"ת ו-ט' אהי"ה
 ונקודותיהם כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח דנרנח"י
 דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן:

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן דבינה דז"א:

ועתה ימיון להמשיך הו"ק דמוחין דגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י דנה"י וחג"ת דחב"ד דנה"י (ביוצר
 דחו"ב) (ובערבית דבינה) (ובר"ח) גם דכתר) דתבונה עם המוחין דאו"פ ד-צ דצלם דנרנח"י
 (בערבית דנשמה) (ביוצר דחיה ונשמה) דב"ן דמ"ה ודב"ן עם המוחין דו"ק דגדלות שהם ד' שמות
 יה"ו ו-ד' שמות אה"י ו-ד' שמות אהו"ה ו-ד' שמות אה"ו דחו"ב וחו"ג דחו"ב וחו"ג עם הנרנח"י שלהם:

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים*
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה

(* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציור חו"ב וחו"ג . ועיין במש"ל בכוונת
 העמידה:

חו"ב וחו"ג	חו"ב וחו"ג	חו"ב וחו"ג	חו"ב וחו"ג
דבינה דאימא	דגבורות דאימא	דחסדים דאימא	דחכמה דאימא
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה וו ואו	אלף הה וו ואו הה	יוד הה וו

לג' כלים דבינה דז"א	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דחכמה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף הא יוד הא	יוד הי ויו הי	יוד הי ואו הא
אלף ווא יוד ווא	יוד הי ואו הי	י יה יהו יהוה
א-ה-י-ו-	יוד הה וו הה	יוד הא ואו הא

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן (ביוצר דחו"ב) (בערבית דבינה) (ובר"ח גם דכתר) * (דפרצוף חו"ב וחו"ג דכתר דנה"י דבינה דז"א) (ביוצר דכלים פנימיים) (ובמנחה דכלים אמצעיים) (בערבית דכלים חיצוניים) (ולהשאיר שם בחב"ד המוחין דחג"ת ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א):

א-ה-י-ו-	א-ה-י-ו-ו-ה-ו	א-ה-י-ו-ו-ה-ו	א-ה-י-ו-ו-ה-ו
בינה	גבורות	חסדים	חכמה
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה וו ואו	אלף הה וו ואו הה	יוד הה וו
לג' כלי גבורה דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי חסד דז"א	לג' כלי חסד דז"א
י-ו-	יוד הא ואו הא	א, אל, אלו, אלוה	א, אל, אלו, אלוה
אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם	י, יה, יהו, יהוה	אלוה	אלוה
י-ו-ו-ה-ו-	י-ו-ו-ה-ו-	אלף למד	אלף למד

לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ת דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן (ביוצר דחו"ב) (בערבית דבינה) (בר"ח גם דכתר) דפרצוף חו"ב וחו"ג דכתר דנה"י דבינה דז"א (ביוצר דכלים פנימיים) (במנחה דכלים אמצעיים) (בערבית דכלים חיצוניים):

ואומר בלחש - בָרוּךְ, שֵׁם כְבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

(* עיין בנהר שלום דף ל"ו ע"ב אות ט"ו.)

וְאֶהְבֶּתְךָ (יכוין לקיים מצוות עשה של אהבת ה') **אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֶחָד** יהוה אחד ויחיד אלו הכל **וְלֹא תִשָּׂא** (לא תשא) **בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ:**
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עָלֶיךָ לְבַבְךָ:
וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עָלֶיךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין
עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם (יפסיק מעט) לְאֶהְבָּה אֶת־יְהוָה יהוה אחד ויחיד אלו הכל **יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם** (יבטא היטב את העי"ן) **וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:**
וְנָתַתִּי מִטֶּרֶם־אֲרַצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דְּגַנְךָ (לא תגנוב) **וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתְךָ**
וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׂמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם
וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְזָרָה (יפסיק מעט)
אֶף־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכֶם וְעֲצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבָדְתֶם מִהָרָה (לא תרצח) מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי
אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרָתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־
יְדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם (כבד את אביך) עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נָשָׂא יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְאֲבֹתֵיכֶם לְתֵת (יבטא היטב את העי"ן)
לָהֶם כִּי־יִמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יהוה יהוה ויהוה ארון הכל} אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדַרְתָּם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יהוה יהוה ויהוה ארון הכל} וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם (יכוין לקיים מצות לא תעשה שלא לתור אחרי מחשבת הלב למינות ואחרי ראות העינים לזנות) וְלֹא־תִתְּוּרוּ (לא תנאף) אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ (זכור את יום השבת) וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה ^{יהוה יהוה ויהוה ארון הכל} אֱלֹהֵיכֶם (יכוין לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים) אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לְהָיִית לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה ^{יהוה יהוה ויהוה ארון הכל} אֱלֹהֵיכֶם: (לא תענה ברעך)

[אָמַת:]

יזהר לסיים "אני ה' אלהיכם אמת" עם הש"ץ ביחד ומלת אמת יאמר אותה עם הקהל בקול רם (גם הש"ץ יאמר אותה בלחש), ואחר כך ישתוק וישמע מהש"ץ כשחוזר לומר "ה' אלהיכם אמת" ויכוין לצאת ידי חובה באמירתו. ואם לא הספיק לגמור עם הש"ץ או שהוא מתפלל ביחיד, אז אחרי שגומר אני ה' אלהיכם אמת יחזור לומר ה' אלהיכם אמת, כדי להשלים מנגין רמ"ח תיבות של ק"ש כמנגין איבריו של האדם:

(וחוזר החזן) **יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יהוה יהוה ויהוה ארון הכל} אֱלֹהֵיכֶם אָמַת:**

וְאַמוֹנָה כָּל זֹאת וְקָיָם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יהוה יהוה ויהוה ארון הכל} אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִוְלָתוֹ. וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. הַגְּאֹלְנוּ מִלְּפָנָיו מִכַּף כָּל עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ. הַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלָנוּ. הַמְדַרְיֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וַיָּרַם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל הָעוֹשֶׂה לָנוּ

נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם.
הַמִּכָּה בְּעֵבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיֹּצִיא אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְזָרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי
יָם סוּף. וְאֵת רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע.
רָאוּ בְנֵים אֶת גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמוֹ. וּמִלְכוּתוֹ
בְּרִצּוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֶם. מִי כַּמִּכָּה בְּאֱלִים יְהוָה־יִי אֱהַדְוֵנָה
מִי כַּמִּכָּה נְאֻדָּר בְּקֹדֶשׁ. נוֹרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה פְלֹא: מִלְכוּתְךָ
יְהוָה־יִי אֱהַדְוֵנָה אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בְנֵיךָ עַל הַיָּם יָחַד כָּלֶם הוֹדוּ
וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה־יִי אֱהַדְוֵנָה יְמִלְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר
כִּי פָדָה יְהוָה־יִי אֱהַדְוֵנָה אֶת יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה־יִי אֱהַדְוֵנָה, גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנו אָבִינוּ לְשָׁלוֹם,

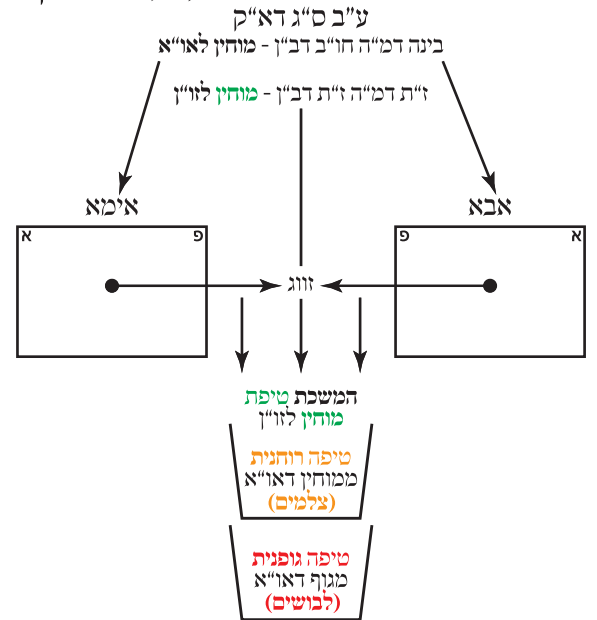
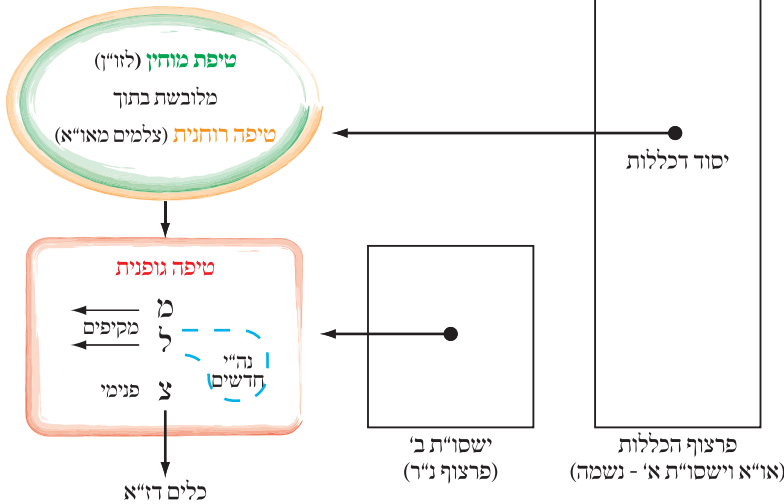
וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ
סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ וְתַקְנֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּעֲצָה טוֹבָה
מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהָרָה לְמַעַן שִׁמְךָ
וְהִגֵּן בְּעֵדֵנוּ. וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ מִכַּת אוֹיֵב.

דָּבָר. חֲרָב. חוֹלֵי. צָרָה. רָעָה. רָעָב. וְיָגוֹן. וּמִשְׁחִית. וּמִגִּפְּהַ.
שְׁבוּר וְהִסֵּר הַשֵּׁטֶן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַזְרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ.
וּשְׁמוֹר צְאֵתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
כִּי יֵאל שׂוֹמְרֵנוּ וּבִמְצִילֵנוּ אַתָּה מִכָּל דָּבָר רָע וּמִפְּחָד לִילָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה־יִי אֱהַדְוֵנָה, שׂוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד, אָמֵן:

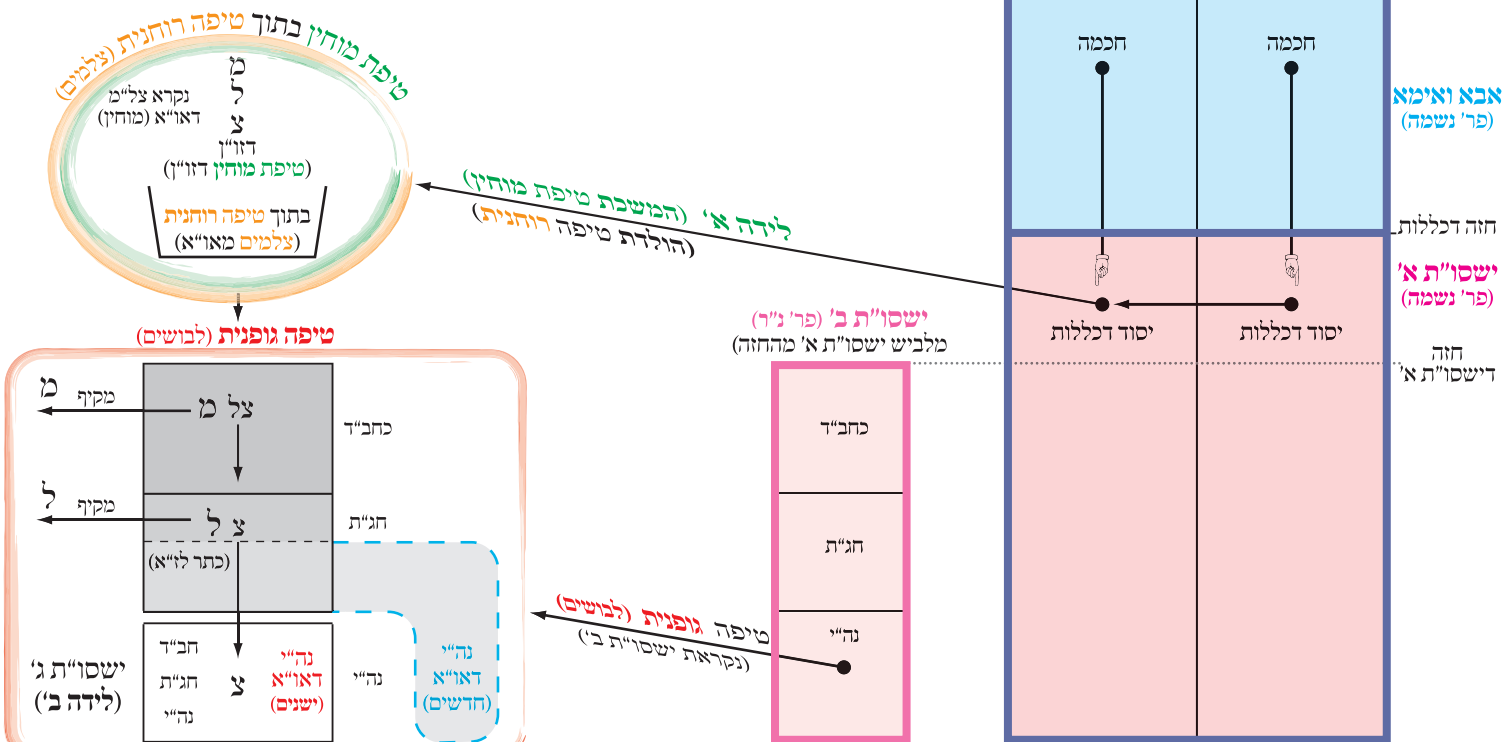
סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

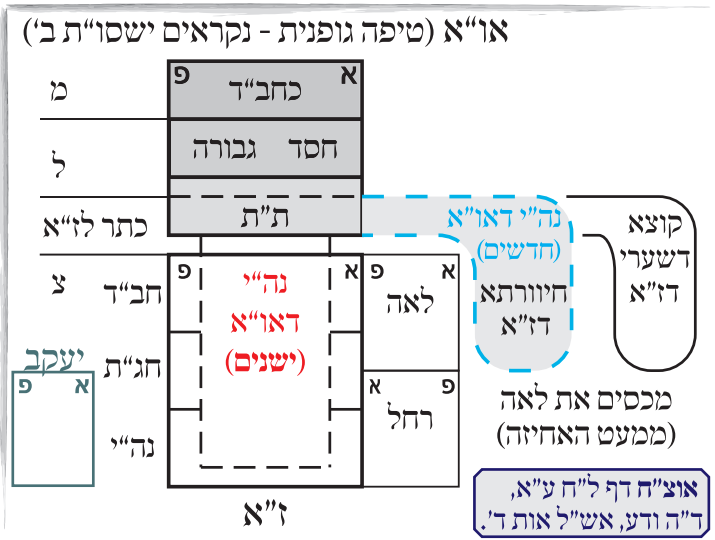

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ה, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
 אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ה מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסיודו (חי"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלכשות בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ו ע"ב אש"ל אות ב')

סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן בקריאות שמע השונים (אחור)

מקורות

שעה"כ דף י"ט ע"ג.
סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
ענ"ה דף ל"ד סע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
גה"ש דף י"ז סע"ג.
ע"ה ח"ב דף כ"א ע"ב.
באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

מקום ההמשכה	ו"ק דגדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ	צ'	ל"מ	צ' (תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע גה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע גה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע גה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע גה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד ד)ז"א בג' תיבות אלקי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד ד)ז"א בתיבת אחד	גה"י - כלי חיצון ל(חג"ת ד)ז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקראים ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקראים ז"א בתיבת ישראל	גה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקראים נוק' בתיבת שמע

מקורות
 סידור חול ח"ב דף ל"ג ע"ב והלאה.
 אוצ"ח דף כ"ו ע"ב, אש"ל אות ה'.
 שעכ"ה דף כ"ה ע"ג.
 ע"ח ח"א דף פ"ג ע"ב, דף ק"ב ע"א.
 שע"ר ח"ב שאלה ע"ב וע"ג. ח"א שאלה ס"ד.
 אוצ"ח דף ל"ד ע"א, אש"ל אות ב', ג'.
 פת"ע דף י"ז ע"ג אות ב' ד"ה אין תימה.
 באתי לגני ח"א דף נ"ב ע"א.
 ע"ח ח"ב דף י"ג ע"ב כלל ח'.
 עיי' ציור סדר לידת וכניסת המוחין בז"א, בעמ' 22.

תנהי"ם דתבונה (שניים שהם שלישיים - טיפה גופנית)

ת"ת דתבונה

בפנים, עולים לחצי העליון כדי להשאיר מקום לכתר דז"א.
 באח', עולים לחצי התחתון, אין כתר עצמי לז"א.

התרוקנות הוד דתבונה

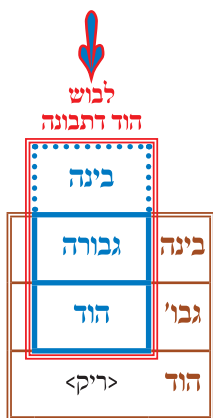
פ"ע דהוד	
פ"א דהוד	⑥ "אחד"
פ"ת דהוד	⑤ "ה" (השני)

התרוקנות נצה דתבונה

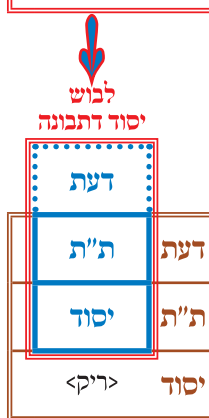
פ"ע דנצה	
פ"א דנצה	④ "אלקינו"
פ"ת דנצה	③ "ה" (הראשון)

התרוקנות יסוד דתבונה

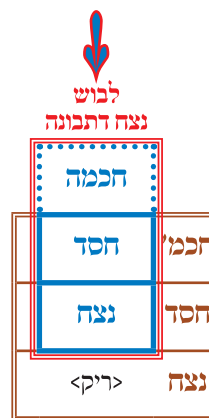
פ"ע דיסוד	
פ"א דיסוד	② "ישראל"
פ"ת דיסוד	① "שמע"

כלי בג"ה דז"א

כלי דת"י דז"א

כלי חח"ן דז"א

כניסת מוחין דז"א לתוך כלי ז"א, מלוכשים בתוך נה"י דתבונה, בתיבת "אחד":

ארבע עינים בצינון

1. לפנות מקום בלבושים דאו"א לצורך מוחין דז"א.
2. לצורך החלב.
3. גורם לדחיית הולד.
4. ריבוי אורות (הנה"י דאו"א שעלו לת"ת), גורמים לבניית נה"י חדשים לאו"א.